

paa Christiansborg allerede i 1916, og da jeg tror, den Ombygning, der vil behøves, er meget ubetydelig, fordi Lokalerne i alt væsentligt er, som de skal være, vil det ikke alene kunne iværksættes, som den paagældende kyndige Arkitekt har anslaaet, for 35,000 Kr., men tillige kunne gøres meget hurtigt, saa at der for de Bygninger, Staten skulde stille til Raadighed, ikke vil være noget i Vejen for, at hele Lovens Ikrafttræden kunde ske tidligere.

Medens det har været nødvendigt at ændre Ikrafttrædelsesterminen, har man ellers i dette Lovforslag i det hele ikke ændret mere end højst nødvendigt i Loven af 1909. Det blev ogsaa erkendt af den ærede første Taler, det ærede Medlem fra Gudme (Emil Petersen), der stod her som Partiet Venstres Ordfører, og som jeg kun kan komplimentere for den Dygtighed, hvormed han i Detailler kritiserede det forelagte Lovforslag grundigt og med en Indsigt, som man i høj Grad maa anerkende hos en Mand, der ikke er Jurist af Fag. Han pegede ogsaa paa, ikke uden visse Stænk af Ironi, at vi havde fundet os i ikke at indføre Umiddelbarhedsprincippet helt og holdent i det foreliggende Lovforslag, skønt vi tidligere fra den Side, jeg tilhører i Politik, saa haardt havde angrebet, at man havde frafaldet Kravet derom. Jeg erkender, at man med en vis Ret kan ironisere derover, men det skyldes mit levende Ønske om ikke at gøre andre Ændringer i Loven af 1909 end saadanne, der efter min Mening er tvivlende nødvendige for Gennemførelsen af de Principper, som jeg mener nødvendigvis maa indføres i Loven, for at den kan blive en tilfredsstillende Reform af vor Retspleje.

Det ærede Medlem fra Gudme udtalte sig i øvrigt ikke imod Principperne i Lovforslaget, men vendte sig, som sagt, med Dygtighed mod Detailler. Jeg skal tillade mig at imødegaa de Indvendinger, det ærede Medlem fremførte. Han sagde først, at Loven af 1909 ydede tilstrækkelig Beskyttelse for sigtede, man behøvede blot at forstærke Anklagemagten. Jeg maa dertil sige, at det er ikke rigtigt. Indførelsen af Anklageprincippet nødvendiggør, hvis man ikke vil organisere Anklagemyndigheden paa en helt anden Maade, end her er foreslaaet, at der indføres selvstændige Politimestre til Varetagelse af Anklagens Interesser. Det er Politimestrene, der i offentlige Politisager er Anklagere ved Underretterne eller — som

de maaske efter en Udvalgsbehandling her i Tinget vil komme til at hedde — Kredsretterne, og skulde vi ikke have disse Politimestre til det, maatte vi have et langt større Antal Anklagere, altsaa et meget stort Antal, idet Politimestrene jo ogsaa fungerer som Anklagere under hele Forundersøgelsen. Jeg tror derfor, at den Indvending, det ærede Medlem her fremkom med, ikke var rigtig.

Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger om Udskydning af Nævninger og ønskede den Bestemmelse, som desangaaende findes i Loven af 1909, optaget her i Lovforslaget. Grunden til, at den er udskudt, er let at se, men det er noget, man meget vel kan forhandle om. Om det Punkt kan man have forskellige Meninger uden derfor at blive uenig for Alvor.

Det ærede Medlem gjorde dernæst en Bemærkning om, at det, at man her foreslaar, at Tingstederne udenfor København for Underretterne skulde fastsættes ved kgl. Anordning, vilde vække mange forfængelige Haab om at faa et Tingsted, som man i Virkeligheden ikke faar — jeg tror, at jeg har gengivet det ærede Medlems Udtalelser rigtig uden at bruge hans Ord. Maa jeg for det første dertil sige, at nu kan Justitsministeriet ad mandatum forandre de nuværende Tingsteder, altsaa paa egen Haand, og efter Loven af 1909, § 19, kan det ogsaa ske ved kgl. Anordning, ligesom det foreslaas her. Om Sagen i sin Almindelighed skal jeg sige, at det er Meningen, at Hovedtingstedet skal blive, hvor det er, i de Tilfælde, hvor Retskredsen forbliver uforandret, det følger jo af sig selv, og at hvor der dannes en Jurisdiktion ved Sammenlægning af flere hidtilværende Jurisdiktioner, der har Tingsted i samme By, bliver Hovedtingstedet i den By, hvor Tingstedet hidtil var. Hvis By og Land eller to Byer sammenlægges, flyttes Tingstedet naturligvis til den største og mest centralt beliggende By, og hvor to Landjurisdiktioner sammenlægges, bliver Hovedtingstedet naturligvis i den Købstad, hvor Jurisdiktionerne i Forvejen har haft deres Tingsted.

Men jeg vil tillade mig overfor de mange Bemærkninger, der er fremkommet om, at Ulempe, Tidsspilde og Bekostning vil opstaa for Befolkningen deraf, at Landet nu kun skulde inddeles i 70 Retskredse, meget stærkt at betone den, som jeg tør paastaa, meget praktiske Ordning, som her bringes i Forslag, at der i en Jurisdiktion ikke alene skal være et Hovedtingsted,